

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Csp/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817200207
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817200207.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: W. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. A., o zaplatenie 1.270,64 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.270,64 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.270,64 EUR od 20.2.2014 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde sa pôvodný žalobca, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.270,64 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 21.7.2013 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol celkovú sumu pôžičky 1.691,60 EUR. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 40 mesačných splátkach v sume 42,29 EUR. Do dňa vyhotovenia žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej sumy 70,- EUR. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca dňa 24.1.2014 listom - výzvou pred vyhlásením splatnosti úveru, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade nedošlo, žalobca dňa 19.2.2014 celý úver zosplatnil. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.270,64 EUR. Pôvodný žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo žalovanej sumy od 20.2.2014 do zaplatenia.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27.10.2017, ktorým žalobu zamietol. Súd v tomto rozsudku dospel k záveru, že zmluva o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je absolútne neplatná. Pokiaľ boli na základe takejto neplatnej zmluvy poskytnuté žalovanej nejaké finančné prostriedky, bola povinná vrátiť ich žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka. Keďže medzi žalobcom a žalovanou ide vzhľadom na ich právne postavenie o spotrebiteľský právny vzťah, musel súd v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadať aj na prípadné premlčanie žalovaného nároku. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd mal za to, že právny predchodca žalobcu sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovanej už v okamihu, keď žalovanej peňažné prostriedky poskytol, t.j. dňa 21.7.2013. Žaloba bola doručená súdu až dňa 10.1.2017, teda nepochybne po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal.

3. Žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením č.k. 5Co/67/2018-63 zo dňa 3.7.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu ho na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvody uviedol, že dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offa podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd prvej inštancie bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Dňa 7.2.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, 6 Ústavy Slovenskej republiky). Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky. Odvolací súd bol aj toho názoru, že záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o pôžičke neobstojí.

Je pravdou, že zmluva o pôžičke, ktorú uzatvorili právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník obsahuje dva pojmy, vždy s vyjadrením inej peňažnej sumy, ale tieto pojmy nie sú obsahovo totožné. Ak „schválená výška pôžičky“ znamená sumu všetkých peňažných prostriedkov poskytnutých dlžníkovi veriteľom na základe zmluvy o pôžičke, tak pojem „celková suma pôžičky“ má obsah iný. Jeho definíciu obsahujú všeobecné obchodné podmienky /čl. 1 Definície a výkladové pravidlá, bod 1.1 Definície/, ktoré sú podľa čl. V zmluvy /Vyhlásenie zmluvných strán/ neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V ich zmysle je „celková suma pôžičky“ súčet všetkých splátok dohodnutých medzi veriteľom a dlžníkom v zmluve. Z obsahu zmluvy je teda jasné, že zatiaľ čo „schválená výška pôžičky“ znamená sumu peňažných prostriedkov požičiavaných veriteľom dlžníkovi tak „celková suma pôžičky“ je celková suma, ktorú musí dlžník veriteľovi vrátiť, teda samotná suma pôžičky navýšená o úroky, prípadne poplatky. Správnym právnym posúdením týchto skutočností je nutné podľa odvolacieho potom dospieť k záveru, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou určitá a zrozumiteľná ako to vyžaduje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vyvodiť z vykonaného dokazovania nové skutkové zistenia a právne závery ohľadne platnosti predmetnej zmluvy o pôžičke (pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu). Doplniť dokazovanie podľa návrhov strán sporu na zistenie skutočností o skutočnej sume poskytnutej pôžičky, žalovanou zaplatených splátkach pôžičky a podobne a f novom rozhodnutí zároveň rozhodnúť aj o trovách konania.

5. Súd prvej inštancie doručil stranám sporu uznesenie odvolacieho súdu a vo veci nariadil pojednávanie. Strany sa na pojednávanie nedostavili. Žalobca svoju neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil. Žalovaná mala doručenie predvolania vykázané fikciou podľa § 1411 ods. Civilného sporového poriadku. Súd pojednával v neprítomnosti strán.

6. Strany sporu už v spore nenavrhli žiadne nové dôkazy. Keďže odvolací súd neuložil súdu prvej inštancie povinnosť opakovať už raz vykonané dôkazy ale len vec opätovne skutkovo a právne posúdiť, súd už neopakoval vykonané dokazovanie.

7. Súd mal za preukázaný skutkový stav tak, ako ho tvrdil žalobca.

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

15. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v prvom rade k záveru, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačenej formulári) a preto je na vzťah medzi veriteľom (právny predchodca žalobcu) a dlžníkom (žalovaná) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku. Poskytnuté peňažné prostriedky bola žalovaná povinná v stanovenej dobe vrátiť v splátkach a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Túto svoju povinnosť však riadne a včas nesplnila a to ani potom, čo právny predchodca žalobca pristúpil k zosplatneniu pôžičky. Súd považoval žalobu za dôvodnú a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

17. Keďže je žalovaná v omeškaní s úhradou svojho záväzku od 19.2.2014, teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej jej na dobrovoľnú zosplatnenú pôžičku, vznikol žalobcovi od tohto dňa nárok na úrok z omeškania zo súdom priznanej sumy. Súd preto žalovanú zaviazal zaplatiť žalovanému aj úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.270,64 EUR od 20.2.2014 do zaplatenia.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Vzhľadom na to, že žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, súd mu priznal proti žalovanému nárok na náhradu 100% trov konania. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.